

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ ПРАЗНИЦИ

УСПЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ
Лк. 10, 38 - 42; 11, 27 - 28; зч. 54.
Флп. 2, 5 - 11, зч. 240.

свети Јован Дамаскин ПОХВАЛА НА УСПЕЊЕ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

1. Ову ти исходну трећу реч учи-них, о Мајко Божија, страхом и Љубављу према Тројици, Којој си послужила, Очевим благовољењем и силом Духа, примивши Беспочетну Реч, Свемоћну Божију Мудрост и Силу. Прими, зато, топло усрђе, моћ превазилазеће. И даруј спаење, страсти душевних ослобођење, болова телесних олакшање, од невоља избављење, мирно стање живота, просветљење Духа.

Обичај је заљубљенима у нешто да то држе стално на језику, и да дању и ноћу умом то замишљају. Нека ме зато неко не кори што трећи пут, поред претходне две, чиним ову садашњу похвалу Матери Бога мога, као неки дар исходни. Јер, не да Њој дарујем, него себи и вама присутнима, о, божанствени и свештени саборе, предлажући јело душекорисно и спасоносно одговарајуће овој свеченој ноћи, зарађујем тако духовно весеље. Јер, као што видите, захватила нас је оскудица у јелима. Зато и припремам ову гозбу, иако не скупоцену, нити

достойно Оне која је позвала, него колико може да најнужније задовољи глад. А не потребује Она похвала од нас, него ми потребујемо славу од Ње. Јер Прослављено, како ће се прославити? Како ће сунце постати сјајније? Извор светлости, како ће се просветлити? Него нама самима, овим што чинимо, венац плетемо. „Јер живим ја“, вели Господ, „и оне који Ме прослављају“.

А слатко је, заиста слатко пиће вино, и хранљиво је јело хлеб. Пошто „вино весели, а хлеб срце човека укрепљује“. Али шта је слађе од Мајке Бога мога? Она ми је ум мој заробила, језик ми је Она свезала; Њу и будан и у сну замишљам. Она је Мајка Логоса, Она је и дародавац Речи. Поред нероткиње, Који неплодне душе чини плодносним. Њено свечено и божанствено ПРЕСТАВЉЕЊЕ данас празнујемо.

Ходите, зато, да узиђемо на тајанствену Гору, и поставши изнад животних и материјалних појава, и ушавши у божански и неухватљиви

Слушкињо и Мајко Божија!
Ходите, да Гроб пречисти обгрлимо, и божанску благодат поцрпимо.

Ходите да душевним наручјима свагда девствено тело Богородице понесемо, и заједно у Гроб уђемо, и са Њом саумртвимо се, одступајући од телесних страсти, а саживимо живот бестрасни и пречисти.

Да чујемо божанске химне произношене из невештавених уста Анђелских.

Уђимо поклањајући се, и познајмо чудесност ове Тајне: како би узета, како се уздиже, како се узнесе ка небу, како предстоји Сину изнад свих Анђелских чинова! Јер нема никаквог растојања између Мајке и Сина.

архиепископ Потијски и Хобски Григорије (Бербичавили) САБЛАЗАН НЕЦРКВЕНОГ ХРИШЋАНСТВА

Еванђелска истина и савремена идеологија су дијаметрално супротстављене једна другој. Из тог разлога у свести савременог човека се крију многе сумње у веру, јављају се многа питања. Од огромног значаја је где ће и од кога тражити одговоре. Човек који не чита сваки дан Свето Писмо, дела Светих Отаца, за одговоре на питања богословског карактера неће поћи Цркви или човеку високог духовног живота који је припремљен за богословска питања. У својој души ће дати место свему спољашњем, неврлинском и злом и тако продубити душевну кризу. Та појава се заиста објашњава тиме, да без обзира на значајно активирање црквеног живота последњих година, ипак је савремени живот који нас окружује пун неповерења према Цркви. Тим више што је темељ за то неповерење у нашој земљи био свесно положен државном политиком.

Да бисмо изменили ситуацију на боље, Црква у савременим, не баш повољним условима за цветање духовности, треба да уложи велике напоре да би се чврсто, громко, победоносно чула реч Божија у нашој древној православној земљи. Сваки свештенослужитељ, без обзира на ком

степену јерархијске лествице се налази обавезан је да буде истински војник Христов, да са максималним предавањем себе шири реч Божију међу онима који сумњају, јача већ уцрквењене. Да свим доступним средствима не само унутар Цркве, већ и изван ње проповеда наше непомућено, православно хришћанство, светоотачко учење.

У савременим условима, када око нас има толико саблазни, када средства јавног информисања, посебно електронска, јавно и очигледно пропагирају страни и, за наш народ, неприхватљив морал и идеале, када пипци секуларизма захватају друштво, наша Мајка Црква мора да преузме улогу вође у борби против те многоструке прљавштине. Немамо права да уступамо, обавезно морамо да победимо у тој борби за душе наших људи, јер само Црква, Њена истина, чистота и догмати јесу једина нада која може да уразуми, а затим и исцели друштво, примора да се замисли о свом истинском предзначењу.

Црква треба да помогне људима да се врате у Православље.

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

примрак, и будући унутар Божанске светлости, песмохвалимо бескрајно моћну Силу Христову.

Како је из Надсуштаствене превасходности нематеријалне и свему оностране Очеве утробе, неиступљиво сишао у девствену утробу Богородице, и био зачет и оваплоћен, и кроз страдања добровољно ишао на смрт, и са телом које од земље има рођење, и кроз пропадљивост, стекао непропадљивост, па се ка Оцу опет повратио, и Своју по телу Матер привукао ка Своме Родитељу: Њу Која је била Земаљско Небо - преселио је у Земљу Неднебеску.

2. Данас је духовна и одушевљена Лествица, - Којом сишавши на земљи јави се и са људима поживе, - користећи се смрћу као лествицом, са земље на небо се преселила!

Данас земаљска Трпеза, Која је Небески Хлеб Живота - Жар Божанства, безбрачно носила, би узета са земље ка Небесима; и Вратима божијим на истоку - врата Небсеа се отворише.

Данас из земаљског Јерусалима, Град Божији Одушевљени, ка Горњем Јерусалиму пресељава се; и Она која је Прворођенога све твари, Јединороднога из Оца, као Првенца Јединороднога из Себе родила, настањује се у Цркву прворођених; и Ковчег Господњи, Живи и Словесни, преноси се у станиште Сина.

Врата рајска се отварају и дочекују богоносну Њиву, из Које израставши Дрво Живота вечного уништи непослушност Евину и смртност Адамову. Сам Христос, Узрочник живота свих и свега, Пећину уклесану, Гору некаменосечену дочекује, од Које Камен без руку одсечен - васељену испуни.

Брачна Одаја Божанског

оваплоћења Логоса, као у славној одаји почину у Гробу, одакле улази ка небеској одаји да славно са Сином и Богом царује, а Гроб као невестинску собу нама на земљи остави. Гроб као невестинска соба?! Да, и од свке невестинске собе свесјајнији, не блистајући бљеском злата, ни сјајем сребра и одсјајима драгог камења, или украшен свиленом и златотканом одећом и порфиром, него Богосветлећим сјајем Пресветога Духа; не узрокујући спајање тела земаљских заљубљеника, него свезама Духа сједињење преподобних душа с Богом, боље и слађе од сваког другог.

Овај је гроб лепши од Едема! (...) Јер тело смртно са земље на небо пресели, док је онај (Едем) уздигавши се, у земљу свукао родоначелника Адама. (...)

Овај је Гроб драгоценији од некадашње Скиније, примивши словесну и живу и Богосветлећу Светитељку, и Живоносну Трпезу, која је имала, не хлебова предложена, него Небески Хлеб; не огањ материјални, него је примила невестаствени Огањ Божанства.

Овај је Гроб славнији од мојсијевског ковчега, имајући удела не у сенкама и праобразима, него у самој Истини, јер је примио чисти и златовидни Сасуд, који је као плод донео Небеску Ману. Таблицу Живу, која је примила Уписану Реч, прстом Божијим - Свемоћним Духом - оваплоћену као Логоса Ипостасног, Кадоницу златну, која је родила Божански Жар, и сву творевину омиомира.

4. (...)

Сићи, сићи, Владико, да, мајци дужан, узвратиш што дугујеш за одгој! Испружи Божанске руке, прими Мајчину Душу, Ти Који си у руке

Очеве предао дух на Крсту. Кликни к Њој неки слатки шапат: „Дођи, Лепото, Најблискија моја“, Која лепотом девичанства зрачиш изнад сунца. Дала си ми оно што је Твоје; ходи наслади се заједно онога што је Моје. Ходи, Мајко, ка Сину! сацаруј са Оним Који је из Тебе и заједно са Тобом сиротовео!

Отиди, Госпођо, отиди! Не по мојсеовски: Узићи, и скончај: него већма: Скончај, и тако узићи! Душу предај у руке Сина Твога. Предај прашњаво - праху, јер ће и оно бити заједно узнето.

Подигните, народе Божији, очи своје, подигните! Гле, на Сиону Ковчег Господа Бога над војскама, и њему телесно предсташе Апостоли, сахрањујући Живоначлно и Богопријемно Тело Њено, а нематеријално и невидљиво оружје Анђели, са страхом служитељски предстојећи Мајци Господара свога. Сам Господ присуствује, Који је свуда присутан и све испуњује и све обухвата, Којему места нема ниједног, јер је све у Њему, као Творачком и и Свесадржавајућем Узроку.

Гле, Дјева, Кћер Адамова и Мати Божија, због Адама Тело у земљу шаље, а Душу због Сина у Небеска насеља предаје.

Нека се освећује Град Свети, и на благослове нека добије благослов вечни!

Проласку Божанског Тела нека проходе Анђели и нека Гроб украшавају.

Нека га украшава Сјај Духа Светога!

Нека се припремају мириси, и нека се они миропомажу свепречистим и свемирисним Телом Богородице.

Нека дође вино чисто, и нека поцрпе благослов из пречистог Изво-

ра благослова.

Нека се весели Замља полагањем тела! Нека радосно трепти ваздух узласком Духа Њеног. Нека дувају лавори росоносни и пуни благодати. Сва твар нека празнује узлазак Богоматере. Хорови младића нека кличу. Језици ритора нека теку похвалама. Срца мудраца нека философирају о чуду. Старци, који имају чесну седину, нека нетремице плодоносе созерцања. Сва творевина нека приложи свој допринос, јер ни тамо не може достићи ни најмањи део вредности Празника.

5. Ходите сви, да умно саотиђемо са Одлазећом.

Ходите сви, да љубављу срца сиђемо ка гробу заједно са Силазећом.

Окружимо најсвештенији Крвет. певајмо свештене химне, овако што припевајући:

Радуј се, Благодатна, Господ је с Тобом!

Радуј се, Предодређена Мајко Божија!

Радуј се, Предизабрана предвечним Саветом Божијим!

Најбожанскија Младица Земље! Обиталиште Божанског Огња.

Духа Светога најсвештенија Стауто.

Изворе Воде живе.

Рају Дрвета живота.

Жива Лоза Божанскога Грозда, тећећи нектар и амброзију.

Реко пуна миомира Духа Светога. Земљо Божанскога Жита.

Ружо девичанством најсветлија и одишућа миомиром благодати.

Крине Царскога огртача.

Овца која роди јагње Божије, Која узима грех света.

Радионице нашега спасења.

Узвишенија од Анђелских Сила.